

Вони жили для майбутнього

В далеке минуле збігли буремні роки колективізації. Але навки в нашій пам'яті, серцях живуть подвиги перших комсомольців, ті незабутні тяжкі дні наших попередників.

Одним з організаторів побудови колективного господарства в нашій країні був Карпо Іванович Стрілецький. Він був активним комсомольським ватажком, секретарем комсомольської організації першого учбового господарства ветеринарного інституту. В ній налічувалось 75 членів ВЛКСМ, які виконували завдання, поставлені партією по організації колективного господарства, віддавали всю свою молоді силу на благо майбутнього.

І ось зморені роботою, але з великим потягом до знань збираються люди в хатині для

проведення навчання. Карпо Іванович Стрілецький був організатором і перших лікнепів. І серед тих, хто його повністю підтримував, не можна не назвати І. Г. Біліменка, А. Г. Іська, сестер Кузьменко, подружжя Галкіних, Д. Оуду, А. Г. Удалого, Г. А. Пінчук.

Іх не страшив ні холод, ні голод, їх серця були сповнені надією. Не спанити було їх і бандитським недобиткам, які замахувались на життя К. І. Стрілецького, П. С. Кузьменка, не можливо було не жити, коли поруч з тобою такі друзі.

Зараз К. І. Стрілецький проживає в Києві, працює в дендропарку УСГА. Ганна Пінчук також працює в академії, черговою в 2 учбовому корпусі.

Ю. ПОЛКІНА,
член комітету
комсомолу академії.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

В дусі сучасних вимог

Нещодавно на економічному факультеті відбулися збори партійно-профспілкового активу, на яких розглядалися завдання колективу факультету по виконанню рішень листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС і Постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про подальше зміцнення трудової дисципліни і скорочення плинності кадрів у народному господарстві».

З доповіддю виступив голова профбюро факультету В. М. Жервчук. Основна увага в доповіді акцентувалась на необхідності зміцнення дисципліни студентів і викладачів, без чого неможливо говорити про поліпшення якості підготовки спеціалістів.

На факультеті приділяється належна увага зміцненню порядку і трудової дисципліни. Щороку проводяться комплексні перевірки перебування на роботі викладачів, лаборантів, відвідування занять студентами в академічних групах, наявність на кафедрах графіків проведення консультацій, тощо.

Результати перевірок показали наявність на факультеті порушень дисципліни. Мають місце пропуски занять без поважних причин. Доповідач навів результати перевірок: наприклад, в I групі I курсу на окремих заняттях при-

сутня лише половина групи.

Очевидно, слід визнати правильною практику деяких викладачів, які вимагають від студентів відпрацювати пропущені години. Але для запровадження цього варто було б в індивідуальних планах передбачити певний час і вирішити питання з аудиторіями таким чином, щоб хоч раз на тиждень на певні години аудиторія закріплювалась за кафедрою.

Деякі порушення трудової дисципліни виникають внаслідок невиконання своїх обов'язків лаборантами кафедр. Наприклад, часто перші пари починаються з затримкою через те, що аудиторія закриті, а ключі знаходяться на відповідних кафедрах. Часто буває й так, що співпадає за розкладом аудиторія, тому втрачається певний час на з'ясування і заміну.

Таким чином на факультеті ще багато не вирішених питань і завдання партійного, профспілкового та комсомольського активу полягає в тому, щоб постійно зміцнювати дисципліну.

На зборах також виступили професор Д. А. Григорович, доцент Н. Е. Дзевенко, А. Д. Гончар, Г. А. Левченко, студенти Янішевська, Олійник.

О. ПЛАСТУН.

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ

КАДРИ

№ 9 (1258)

ВІВТОРОК

26

ЛЮТОГО

1980 року

Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

ТОРЖЕСТВО НАРОДОВЛАДДЯ

ГОЛОСУЄМО ЗА НАРОДНИХ ОБРАНЦІВ

Виборці економічного та лісогосподарського факультетів 24 лютого одностайно віддали свої голоси за народних депутатів, а напередодні вони зустрічались з кандидатами в депутати до місцевих рад товаришами В. Ф. Зернецьким, А. В. Завистовською, Ю. Я. Гапусенком, Є. А. Стародубовською, Н. І. Фарафановим та В. Я. Ткач.

Довірені особи кандидатів у депутати в своїх виступах детально охарактеризували їх трудову і громадську діяльність і висловили тверду переконаність в тому, що кандидати з честю

виправдають високе довір'я.

З промовою виступив кандидат в депутати Київської міськради В. Ф. Зернецький, який подякував виборцям за довір'я. У виступі також був даний глибокий аналіз роботи промисловості, транспорту, зв'язку, а також діяльності соціально-культурних закладів, роботи закладів охорони здоров'я та народної освіти. Потім В. Ф. Зернецький відповів на численні запитання виборців.

У своєму виступі доцент кафедри економіки Н. Е. Дзевенко сказала, що наші кандидати — це люди праці, вихованці народу

і є його достойними представниками.

Секретар партійного бюро лісогосподарського факультету О. І. Пилипенко зупинився на питаннях підвищення якості підготовки кадрів для сільського і лісового господарства.

Своїм одностайним голосуванням на виборах до Верховної Ради Української РСР і місцевих Рад народних депутатів виборці нашого факультету ще раз виявили високе довір'я до своїх обранців.

Л. ДУБОВОЙ,
член партбюро економфаку.

Великий вклад у підготовку та проведення виборів до Верховної Ради УРСР та Московської районної Ради народних депутатів по 142, 144 та 409 виборчих округах внесла партійна організація факультету електрифікації сільського господарства.

На фото: секретар парторганізації факультету Є. Л. Жулай проводить бесіду з молодими виборцями Сергієм Вашуком та Петром Гаврилюком.

Фото А. Міщенка.

ВАЖЛИВІ ЗАВДАННЯ

Рішенням листопадового (1979 року) Пленуму ЦК КПРС та доповіді на цьому Генеральному Секретаря ЦК КПРС товарища Л. І. Брежнєва були присвячені партійні збори факультету захисту рослин. З доповіддю з цього питання виступив секретар партійного бюро факультету І. І. Кашевський.

Питання, яке ми виносимо на обговорення відкритих партійних зборів, значає він, має актуальне політичне і практичне значення й дозволяє нам торкнутися найрізноманітніших проблем життя факультету, учбового процесу і досвіду роботи наставників академгруп, кураторів земляцтва тощо.

Кафедри факультету зосередили свої зусилля на вдосконаленні всіх ланок роботи, найголовніші з яких — підвищення рівня підготовки висококваліфікованих спеціалістів, ефективності наукових досліджень та ідейно-політичного виховання студентів.

Важливою умовою вирішення завдань, поставлених Пленумом ЦК КПРС, є подальше зміцнення трудової дисципліни на всіх рівнях і на всіх ділянках нашої багатогранної роботи. На жаль, як виявила перевірка, у цьому відношенні у нас ще не все гаразд. Є ще випадки порушення трудової дисципліни як з боку

студентів, так і з боку співробітників: пропуски занять, запізнення на роботу тощо. Завідуючим кафедрами, партгрупоргам кафедр і курсів необхідно приділяти особливу увагу тому, щоб не допускати порушень трудової дисципліни. Вирішальну роль у боротьбі з порушниками трудової дисципліни повинні відіграти трудові колективи. Адже ці порушення ведуть до зниження успішності студентів.

Звертаючись до делегатів зльоту студентів, Л. І. Брежнєв відзначив, що головне їх завдання — навчання. Якість навчання є основною умовою підготовки висококваліфікованих кадрів. Рівень успішності, оцінки, які одержують студенти на екзаменах, — важливий показник того, як вони ставляться до праці.

Партійній, комсомольській та профспілковій організаціям, громадськості факультету і на цій ділянці необхідно ще чимало працювати. Адже задовільна оцінка — це значить посередній спеціаліст народного господарства.

Партбюро факультету розробило ряд заходів по гідній зустрічі 110-х роковин з дня народження В. І. Леніна, які передбачають розгортання соціалістичного змагання за зразкову кафедру,

академгрупу, курс на факультеті і в академії, за зразкову кімнату в гуртожитку.

З багатьох факторів формується характер радянської людини, утверджується в ній той неподільний сплав знань, переконань і практичних дій, які ми називаємо комуністичною ідейністю. Таким найважливішим фактором є ідеологічна робота партії в масах, її глибока і всебічна ідейно-моральна дія.

Постанова ЦК КПРС «Про подальше вдосконалення ідеологічної, політично-виховної роботи», а також Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальший розвиток вищої школи та підвищення якості підготовки спеціалістів» вимагають від нас готувати таких спеціалістів, які б добре опанували основи марксистсько-ленінського вчення, якісно бачили політичні цілі партії й країни, мали ґрунтовну наукову і практичну підготовку, досконало володіли своєю спеціальністю.

Партбюро, деканат факультету вважають, що успіхи в ідейно-виховній роботі є, як правило, там, де спільно діють партійна, комсомольська і профспілкова організації, адміністрація і громадськість, де ідеологічні настанови втілюються в повсякденне життя.

Велику роботу у справі вихо-

вання студентів двадцяти наших інтернаціональних академгруп проводять наставники і куратори семи земляцтва. Крайніми вихователями є: В. І. Менджул, С. І. Шабарова, В. І. Глухівська, І. П. Перфьонова, М. В. Сагайдачна, І. А. Осипова, А. О. Валігура, С. Ю. Авраменко, А. О. Славів та інші.

Наставники та куратори проводять різноманітну роботу. Починаючи з 1 жовтня 1979 року, вони організували по 2 культурно-ходби в театрі (а кафедра англійської мови — 5), були цікаві зустрічі з ветеранами праці та Великої Вітчизняної війни. Новою формою виховання є проведення орггодни спільно з іноземними студентами, запрошення іноземних студентів на свята, в гості до наставників та кураторів. Однак і тут ще необхідно докладати значних зусиль для дальшого удосконалення роботи.

Треба посилити політико-виховну роботу серед співробітників факультету. На факультеті діють два теоретичні семінари, керують якими комуністи В. Ф. Пересипкін та Н. М. Шкляєва. Вісім співробітників факультету є слухачами університету марксизму-ленінізму. Однак не всі співробітники беруть активну участь в роботі цих семінарів, що пов'язано з багатьма причинами, які не завжди залежать від учасників (заняття з заочниками в день роботи семінару та інші). Не все ще гаразд з відвідуванням школи молодого комуніста. Від факультету

цю школу повинні відвідувати 12 комуністів і кандидатів в члени КПРС. Є випадки пропусків занять з неповажних причин.

Для поліпшення ідейно-виховної роботи на факультеті стійкої газети (відповідальний член партбюро Г. М. Дима) необхідно частіше пропагувати кращі досягнення факультету, окремих викладачів і студентів, причому не просто констатувати факти, а розкрити суть цих досягнень. Слід поживити роботу сатиричного додатку до стінгазети — «Шершня» і фотозагати, частіше ставити на обговорення в пресі актуальні питання нашого громадського життя.

На закінчення свого виступу доповідач звернувся до трудового інтернаціонального колективу факультету з закликком з ще більшою громадською і політичною активністю зустріти 110-ті роковини з дня народження В. І. Леніна, домогтися ще більших успіхів у справі підготовки висококваліфікованих спеціалістів нашого соціалістичного сільського господарства.

В обговоренні доповіді взяла участь В. Ф. Пересипкін, Н. М. Шкляєва, М. М. Кирик, Л. М. Окроперідзе, С. І. Шабарова, А. О. Славів, Н. В. Шимоніч та інші.

І. КОВАЛЕНКО,
член корпусу факультету
захисту рослин.

НАЗУСТРІЧ ЛЕНІНСЬКОМУ ЮВІЛЕЮ

Під
прапором
Леніна—
до вершин
науки

З великим піднесенням пройшов в нашій групі Ленінський захід. Перевірка виконання особистих комплексних планів проходила в обстановці високої свідомості і товариської, суворої вимогливості.

Йшла підверта розмова про досягнення і недоліки кожного студента, групи в цілому. Виступаючи підкреслювали, що Ленінський захід проводиться під девізом: «Вчимося комунізму, будемо комуністами!», тому кожний студент повинен відшукувати ті резерви, які дозволили б йому покращити успішність і активізувати громадську роботу.

Високі, але реальні зобов'язання взяли і успішно виконали студенти Л. Борисова, Ю. Хоменко, А. Городенко та інші. Одночасно знайшлося місце і для справедливої критики на адресу тих комсо-

мольців, які не на повну силу вчаться і беруть участь в громадській роботі.

У створенні ділової обстановки велику роль відіграли наставник групи В. Косяк, староста групи В. Трондюк, комуніст В. Гетьман. В нас непогані показники: група стала переможницею соціалістичного змагання на I курсі факультету електрифікації сільськогосподарства, п'ять студентів склали сесію на «відмінно».

Комсомольці групи вважають, що, доклавши нових зусиль в навчанні і громадській діяльності, ми зможемо не тільки зберегти досягнуті позиції, але й підвищити свої показники.

Ю. ЄЛІН,

студент I курсу факультету електрифікації сільськогосподарства.

Наші здобутки

Радянські люди зустрічають 110-ту річницю з дня народження В. І. Леніна в обстановці високого політичного і трудового піднесення. Не стоять осторонь від підготовки до святкування славної дати і студенти 5 групи IV курсу факультету захисту рослин. Нещодавно в групі відбулися комсомольські збори, які підвели підсумки зимової екзаменаційної сесії.

Протягом семестру комсомольці групи наполегливо трудилися, оволодівали знаннями, проявили максимум творчої ініціативи в опануванні програмного матеріалу, про що свідчить середній бал — 4,68. Більшість студентів виявили глибокі знання, з 10 комсомольців групи 6 відмінників. Це комсорг курсу Володимир Миколенко, комсорг групи Валентина Фалко, Віра Матюшкова, Люда Кифарук, Сергій Агеєнко. Ці комсомольці не

тільки відмінно навчаються, а й активно виконують цілий ряд громадських доручень. Для них, за словами вчительки перагога В. О. Сухомлинського, праця дійсно стала «основною гармонійною розв'язкою особистості».

Багато сил докладають для створення творчого настрою в групі її комсорг В. Фалко і староста П. Ткаченко, вони допомагають кожному комсомольцю знайти себе, проявити характер в улюбленій справі, оволодіти необхідними знаннями і вмінням. Завдяки цьому 5 група — справжній колектив з особистим трудовим обличчям.

Хочеться побажати своїм вихованцям множити трудові традиції групи, з честью витримати черговий етап Ленінського західу.

С. ШАБАРОВА,
наставник.

Знову навчання

Нещодавно дружок курсу факультету захисту рослин після нетривалих зимових канікул приступили до занять. Відразу ж засіли за книжки і конспекти В. Волинчук, Л. Богданова, О. Лапа, Ян Кучера, Н. Федосенко, Я. Гадазо, Л. Яворська, які зимову екзаменаційну сесію склали на «відмінно». Старанно готуються до занять також і студенти Моріс Фернанд (Малагасійська республіка), Йожеф Гонда, Іштван Амбруж, Ервін Ховач (УНР), Т. Борисевич, П. Середюк, В. Ромашкан та інші. Проте ще дехто з нашого курсу, як наприклад, В. Сахненко, В. Халеев, О. Осадний, працюють далеко не на повну потужність і в результаті мали після сесії по декілька заборгованостей.

З дисципліни, які ми почали опановувати в цьому семестрі, найбільш складною нам здається діалектичний матеріалізм. Адже тут завдання полягає не в простому заучуванні формул чи латинських назв. Тут треба вчитися логічно мислити, переглядати й засвоювати багато додаткової літератури, зокрема, твори класиків марксизму-ленінізму. З перших занять дружок курсників зацікавила спеціальна фітопатологія, з якою ми матимемо справу до п'ятого курсу, а дехто, напевно, і все життя.

Сьомий гуртожиток один з найперших в академії перейшов на студентське самоврядування. За дотриманням правил співжиття й порядку тут слідкують дружок курсники — комендант Я. Бардин, паспортниця Г. Березовська, відповідальний за матеріальну частину Я. Гадазо, двірник В. Чміль.

Цікаво проводимо і дозвілля. В інтерклубі гуртожитку № 7 регулярно організовуємо вечори відпочинку, «вогники», бесіди, відвідуємо репетиції художньої самодіяльності, а кілька днів тому колективно слухали в оперному театрі «Івана Сусавіна». Часто тон в проведенні вечорів відпочинку задають кубінські друзі — майбутні, найвеселіший студентський народ. А їх на курсі 26 чоловік, тобто кожний четвертий.

Декому, як наприклад, І. Білану, І. Бурлію, Л. Пилипчуку, Л. Христинчу, О. Іванову, Я. Бардину, В. Сивовні та М. Магомедазізову, до впадоби спорт.

Зараз, йдучи назустріч знаменній даті — 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, курсове бюро вирішило переглянути індивідуальні та групові плани і підвищені соціалістичні зобов'язання. Ми зробимо все, щоб якомога краще зустріти ювілей вождя.

С. ВОЛОСОВЕЦЬ,
студент 4 групи II курсу

Закінчилась напружена пора зимової екзаменаційної сесії на I—IV курсах лісгосподарського факультету. У цьому навчальному році вона проходила в умовах загального піднесення і готовності гідно зустріти 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна.

Деканатом, партійним бюро, кафедрами факультету, громадськими організаціями та професорсько-викладацьким колективом проведена вагомая робота по вдосконаленню навчального процесу, що в цілому сприяло серйозній підготовці студентства до сесії. Плідно у цьому напрямку працювало і комсомольське бюро.

Протягом семестру згідно з графіком контролю самостійної роботи було проведено 2 атестації, результати яких допомогли своєчасно вжити відповідних заходів, спрямованих на покращення навчання.

Аналізуючи результати екзаменаційної сесії на I курсі, слід відзначити, що успішність наших першокурсників, як і в попередні роки, залишається ще досить низькою. Так, середній бал становить від 3,81 (2 група) до 3,19 (6 група). Кількість відмінних та добрих оцінок у 2-й гру-

ВИЩЕ УСПІШНІСТЬ

пі складає трохи більше половини, а в 6-й — лише 32 проценти. В цілому на курсі одержали 18 процентів відмінних оцінок, 29 процентів добрих, 12 процентів задовільних і майже 9 процентів двійок. На першому курсі 11 відмінників. Це студенти Н. Сусак, Н. Гусак, Ю. Ройко, С. Ткаченко та інші. На «відмінно» та «добре» склали сесію Т. Болехан, В. Середюк, С. Вільченко, І. Таговська та інші.

Другий «легкий» курс, який в цю сесію складав іспити лише з двох дисциплін, теж показав результати, котрі аж ніяк не можуть задовольнити деканат. На курсі тільки 13 відмінників, п'ятьох студентів не змогли опанувати необхідні знання і мають академзаборгованості.

Добрих результатів на зимовій екзаменаційній сесії добились студенти III курсу. Тут 15 відмінників навчання, 13 чоловік одержали переважно відмінні оцінки. Але і тут псуєть картину п'ятеро студентів — І. Волков, О. Попов, Ф. Савчук, О. Шнуренко, В. Турчин, які одержали двійки.

На IV курсі середній бал коливається між 3,95 (5 група) і 3,71 (3 група). На «відмінно» склали екзамен 12 студентів, відмінні і добрі оцінки одержали 47 чоловік, виключно задовільні знання проявили 22 студенти. На жаль, доводиться констатувати, що і на четвертому курсі є студенти, які систематично прогулюють заняття, безвідповідально до них ставляться, а тому не були допущені до екзаменаційної сесії або ж одержали незадовільні оцінки.

Безумовно, результати зимової екзаменаційної сесії будуть змістовно і принципово обговорені в деканаті, партійному бюро, на Раді факультету. На мою думку, для покращення успішності наших студентів слід, перш за все, вжити невідкладні заходи до поліпшення навчальної дисципліни, створити загальну обстановку нетерпимості до її порушників, більш рішуче вживати до них суворі заходи адміністративного впливу.

А. СТРОЧІНСЬКИЙ,
кандидат сільськогосподарських наук.

ДО 35-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

ВETERАН В ГОСТЯХ У СТУДЕНТІВ

Переборюючи величезні труднощі, Радянська Армія відстояла незалежність Країни Рад. Дорогою ціною, ціною життя понад 20 мільйонів людей дісталася вона нам.

Радянська Армія врятувала народи Європи від фашизму, а народи Азії — від гніту японського імперіалізму.

Майже кожна третя сім'я зазнала у війну великого горя, втративши батька, сина, дочку чи матір.

Але ніколи не забудуться імена і прізвища тих, хто, не шкодуючи життя, стояв на смерті заради щасливого майбутнього.

Молоде покоління вшановує пам'ять тих, хто захищав Батьківщину. Юнаки і дівчата зустрічаються з ветеранами війни на підприємствах, в учбових закладах.

Так, 16 лютого 1980 року на агрономічному факультеті відбулась зустріч першокурсників з ветеранами Великої Вітчизняної війни: штурманом, капітаном запасу, деканом факультету Іваном Сергійовичем Руденком, учасником боїв за Берлін Борисом Каленовичем Гапоном, учасником боїв за визволення Чехословаччини — Володимиром Степановичем Федоренком.

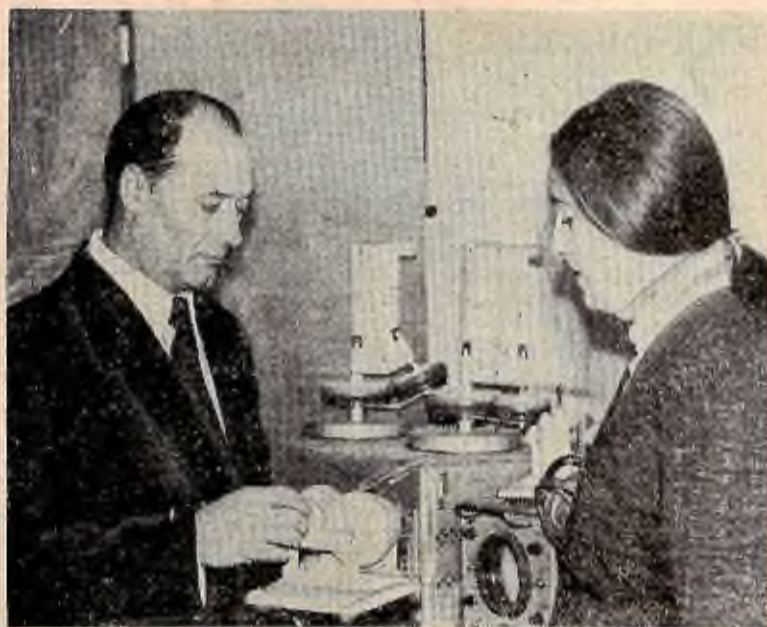
Ми, студенти академії, запевняємо своїх старших товаришів, що будемо вірні традиції батьків і дідів і, якщо Батьківщина скаже: «Треба!», ми з честью виконаємо свій обов'язок.

Ми за курликанням лелек у чистому небі, за ласкаве сонце, за сміх дітей, за мир!

Чудово сказав поет М. Пригара:

«Тягнуться у простір гарячі долоні,
Прагнучи дружби, шукаючи миру.
Руки сплітають на варті безсонній
Мати з Марокко і мати з Таймиру.
Ні, не спалити землі блискавицями!
Тіші не змити потоками крові!
...Дітям маленьким так солодко спиться,
Тихо над світом бринять коліскові».

А. СВЯТЕЦЬКА,
студентка I курсу агрофаку,
слухачка відділення журналістики ФГП.

Готуються лабораторній заняття на кафедрі теорії машин і механізмів під керівництвом Н. К. Штупова.

Фото В. Запарі.

III КОЛА... Все найкраще пов'язано з нею, адже вона стала своєрідним стартовим майданчиком у велике життя.

Адже ще за шкільною партою потрібно твердо вирішити, куди проляже твоя майбутня стежина, не допустити помилок чи випадковості.

І як раніше перед нами, перед сьогоднішніми десятикласниками, постало ряд, можна сказати, найважливіших проблем. І одна з них — правильно обрати місце в житті.

Багато уваги профорієнтації школярів приділяють учителі, батьки, в школах організуються зустрічі з передовиками виробництва, з людьми, закоханими в свою справу; масовими стають зустрічі випускників різних років.

Такий вечір нещодавно пройшов у нашій підшефній Копилівській середній школі Макарівського району.

Студенти і школа

Того зимового вечора святково прибраний зал заповнили передовики виробництва, робітники, вчителі, студенти, колишні випускники школи.

Затамувавши подих, слухали учні розповіді своїх старших товаришів.

З кожним роком міцніє дружба учнів Копилівської школи з студентами економічного факультету УСГА. Студенти — бажані гості у школярів. Ось і цього разу хотілося нам так розповісти молодим друзям про свою професію, щоб вони обрали саме її і залишилися вірними їй на все життя.

У розповіді Івана Олійника відобразилась не тільки історія орденосної академії, її традиції, але й любов до спеціальності, яку він і його товариші набувають у вузі. Студенти подарували своїм молодим друзям чудовий альбом, що розповідає про життя колективу вузу.

Вдалим був виступ агітбригади факультету. Пісні у виконанні Тетяни Михайленко та Анатолія Черевка були підхоплені всіма присутніми.

Не хотілось глядачам відпускати зі сцени Василя Бондаря. Дуже припали до душі байки в його виконанні.

З неохотою залишали студенти стіни школи, а школярі не дуже були задоволені, що шефи від'їздять. Хотілося довше побути разом.

Дружбі між учнівським і студентським колективами надалі міцніти. Велику увагу приділяє цій роботі шефський сектор комсомольського бюро під керівництвом Оксани Іваненко. Хоча, щоб ще кращими стали виступи агітбригади, і культторг факультету Тетяна Гоева, яка докладає до цього чимало зусиль.

Л. ТРОНІНА,
студентка I курсу економфаку.

ШИРОКЕ використання в навчальному процесі технічних засобів навчання (ТЗН) є однією з актуальних проблем вищої школи, тому що вони значно полегшують її основне завдання — передачу знань. Проникнення сучасної техніки в практику навчання — процес глибоко закономірний: він органічно зв'язаний з усім ходом науково-технічної революції.

Дослідження показали, що людина залам'ятовує 15 процентів інформації, яку одержує в мовній формі, і 25 процентів у зоровій. Якщо ж обидва ці способи передачі інформації використати одночасно, людина може сприяти до 65 процентів її змісту. Більш того, застосування ТЗН сприяє більш глибокому вивченню і більш міцному засвоєнню знань студентами.

Використання ТЗН підвищує наочність, заощаджує навчальний час, істотно розширяє можливості викладача, сприяє встановленню більш тісного контакту його з аудиторією. ТЗН дозволяє ознайомити студентів з найновішими досягненнями науки і сучасними методами досліджень.

Проблема застосування в нав-

Про технізацію навчального процесу

чальному процесі ТЗН повинна вирішуватись, на нашу думку, в кількох аспектах: науково-методичному, технічному, організаційному.

При розв'язанні проблеми з точки зору науково-методичної, необхідно вивчати дидактичні можливості кожного з технічних пристроїв, розробити способи їх застосування на лекціях, семінарах, практичних і лабораторних заняттях, розробити спеціальну методику з конкретних курсів, підготувати і провести педагогічні експерименти. Одні з найважливіших завдань спеціальної методики — створення комплексу дидактичних матеріалів (засобів навчання): кінофільмів, діапозитивів, плакатів тощо з конкретного курсу. Технічний аспект проблеми полягає у відборі технічних засобів з номенклатури, що випускається промисловістю, їх до-

працюванні в конкретних умовах і в створенні комплексів технічних засобів, якими повинні бути обладнані аудиторії, кабінети і навчальні лабораторії.

Організаційна сторона проблеми полягає в створенні у вузі умов, при яких викладач з мінімальною затратною часу і сил зможе підготувати до чергового заняття необхідний матеріал. На жаль, в академії ТЗН в учбовому процесі використовуються недостатньо. Правда, на деяких кафедрах розробляються нові методи навчання з використанням ТЗН на практичних і лабораторних заняттях. Проте, основним методом передачі інформації в системі навчання у вищій школі залишається в найближчий час лекція. Однак лекція з традиційною «крейдою і дошкою» вуз більше не влаштовує. Можливості її можуть бути істотно

розширені, якщо використати ТЗН. Це робить лекцію більш змістовною і переконливою. Ув'язка змісту лекції з ТЗН вимагає перебудови самої структури лекції і звідси — серйозної підготовки викладача.

Особливо великі можливості для запровадження ТЗН в навчальний процес є на кафедрах природничих наук, зокрема, під час читання лекцій з фізики.

В умовах сучасного науково-технічного прогресу при підготовці висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства країни вивченню цих наук треба приділяти більше уваги. Фізико-математичні дисципліни складають наукову базу, на якій у вищій школі будується інженерна підготовка майбутніх спеціалістів і яка дає необхідні знання для самостійного вивчення і засвоєння всього нового, з чим спеціалісту доведеться зустрічатись у ході подальшої практичної діяльності. Одночасно вивчення фізико-математичних дисциплін розширює загальний кругозір, розвиває наукове мислення студентів і сприяє виробленню у них діалектико-матеріалістичного світогляду.

Враховуючи виключно важливість цієї проблеми, колектив викладачів кафедри фізики вирішив прийняти за основний напрямок науково-методичної роботи проблему наукового управління учбовим процесом на підставі максимального запровадження ТЗН і обчислювальної техніки. Передбачається протягом 11 п'ятирічки розробити і запровадити в лекційний курс максимальноможливу кількість демонстраційних дослідів, кінофільмів, діапозитивів, плакатів тощо.

Намічена організація двох навчальних лабораторій з найновіших розділів фізики і докорінна модернізація існуючих лабораторій.

Досвід вузів країни із запровадженням ТЗН в навчальний процес дав багато цікавих результатів. Виявлені позитивні і негативні сторони окремих методичних прийомів і ТЗН. Поєднання традиційних методів проведення занять з використанням ТЗН, безумовно, підвищить якість підготовки молодих спеціалістів, яких випускає академія.

В. КУЧИН,
зав. кафедрою фізики, професор.

Нелегко доводиться майбутнім механікам, адже їм необхідно оволодіти цілим комплексом складних спеціальних дисциплін. Ось і затягується підготовка до занять до пізнього вечора...
Фотоетюд В. Запарі.

Здійснилась мрія

СТУДЕНТСЬКІ роки... Ось розпочалися вони і в моєму житті. Щасливі, радісні і разом з тим — важкі, напружені. А ще рік тому про це я лише мріяла. Та для тих, хто по-справжньому чогось хоче, мрії не залишаються нездійсненними. От і моя заповітна — стати студенткою сільськогосподарської академії — здійснилась!

Залишилися позаду важкі випробування на вступних екзаменах, промайнула вже і перша студентська сесія. Лекція, семінар, залік, екзамен — ці студентські символи вже стали звичними для мене, як і для інших першокурсників.

Я пишаюсь з того, що ношу ім'я радянського студента, що маю право жити і навчатись в столиці нашої України, серці українського народу — місті Києві, що я студентка Української сільськогосподарської академії, в стінах якої навчались і виховувались тисячі сьогодишніх спеціалістів і керівників сільського господарства. Навіть не віриться, що колись вони були такими ж першокурсниками, як я.

Першокурсник... Можливо, і задрять йому старшокурсники, адже скоро вони залишать стіни академії, розлучаться з найкращою порою в своєму житті. А в нас, першокурсників, все ще попереду, хвилини радості і тривоги, веселі удачі, непрохані невдачі, без яких неможливе студентське життя.

Через кілька років я буду бух-

галтером-економістом. Ще за шкільною партою я мріяла оволодіти цією професією. Коли навчалася в 9-му класі, у нас була зустріч з людьми різних професій. Запросили ми на зустріч і головного бухгалтера нашого колгоспу. Вона розповіла нам багато цікавого про свою спеціальність, одну з найважливіших і найнеобхідніших в сільському господарстві. Після того я ще не раз зустрічалась з нею, цікавилась її роботою. І тоді твердо вирішила — буду бухгалтером-економістом.

Тепер, в стінах академії, яка стала мені рідною, я намагатимусь не підвести тих, хто покладав на мене надію, коли я йшла вчитися — моїх батьків, вчителів, комсомольську організацію, односельців. Намагатимусь виправдати їх довіря і стати висококваліфікованим радянським спеціалістом сільського господарства.

Жити і працювати, як і всім сьогодишнім першокурсникам, мені доведеться на рубежі ХХ і ХХІ століть. Це покладає на нас особливу відповідальність: щоб бути фахівцем, вірним своїй справі, нам потрібно оволодіти всім тим комплексом знань, які даються нам викладачами. Тож нехай студентські роки стануть для нас справжнім святом знань!

Г. ГРАБОВЕНКО,

студентка 5 групи І курсу економічного факультету, слухачка відділення журналістики ФГП.

ТАЛАНТ ВИХОВАТЕЛЯ

ЗВУКИ духової музики... В них є щось магічне, щось невловиме, на що жваво відгукується людська душа. Коли пливають вони духмяним літнім вечором з міського парку, коли вириваються бравурним тушем з розкритих вікон школи під час випускного вечора, коли ллються широко і вільно над святковими площами і вулицями в день Першотравня, завжди підкорюють собі тисячі сердець.

Під звуки маршів духових оркестрів крокують у похід солдати. Під звуки урочистих мелодій духовиків дають свою клятву студенти-першокурсники, одержують путівку в життя випускники.

В останні роки, захоплені ес-

А що таке оркестр вузівський? Це значить, що кожен рік хтось закінчує академію і залишає його, кожен рік до нього вливаються новачки, яких треба абсолютно всьому вчити знову, вводити їх в оркестр. Крім того, коли у одних оркестрантів починається сесія, в інших — вже канікули, у третіх — колоковим, четверті йдуть на практику, п'яті пишуть дипломну роботу... І так без кінця. У керівника студентського духового оркестру турбот двічі — втричі більше, ніж у будь-якого іншого. Проте, зі своїми численними турботами Федір Миколайович блискуче справляється.

Найвищу оцінку, самі того не

нет і соліст), третьокурник В. Семенюк, четвертокурсник І. Паламар, флейтистка Антоніна Пекарчук, одна з 4 дівчат-оркестранток, та інші.

Нині оркестр представляє собою міцний, згуртований колектив, який керується старостатом. До нього входять 7 осіб: староста, зав. учбовою частиною, зав. культроботою, зав. нотною бібліотекою (є і така!), відповідальні за відвідування та інструменти і пульти.

Керівник довіряє своїм підлітчим, поважає їх. Хлопці платять йому тим же. До речі, один з музикантів, Є. Цибуля, став тут членом партії, характеристику йому дав Ф. М. Ворончук.

Про виконавчу майстерність оркестру красномовно свідчать його нагороди. Уже у 1972 році (через 4 роки після створення) оркестр став лауреатом республіканського конкурсу, через рік підтвердив своє звання. У 1975 році до звання лауреата республіканського приєдналося звання лауреата всесоюзного конкурсу.

У 1977 році прийшов новий успіх. Колектив одержав звання народного. Крім того, став лауреатом першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих. У 1979 році оркестр підтвердив звання народного, і в травні того ж року на ІV республіканському конкурсі кращих духових оркестрів України зайняв друге місце.

В репертуарі оркестру, крім народних пісень і творів радянських композиторів, класична музика. З гарячою подякою зустрічають слухачі «Пассакалію» Генделя, полонез Огіньського, увертюру до опери Обера «Фієлліа». Зараз колектив починає працювати над сюїтою для духового оркестру Свиридова.

Колектив добре знають у країні. Музиканти наших студентів аплодували жителі Москви, Ленінграда, Грузії, Криму, Молдавії, трудівники полів Київщини, будівельники, студенти вузів, учасники різного роду нарад і симпозіумів. На адресу академії йдуть десятки листів-подяк за яскраві концерти і високу майстерність самодіяльних митців.

Слід відмітити ще одну грань діяльності оркестру. Крім естетичного виховання своїх музикантів, крім пропаганди музичної культури, оркестранти тут набувають навиків організації відповідних самодіяльних колективів за місцем своєї роботи. Духовий оркестр — одне з відділень факультету громадських професій вузу.

Про те, що колективу і далі бути і вдосконалюватись, говорить характер Федора Миколайовича Ворончука, його відданість справі і вірність традиціям вітчизняної духової музики, його талант вихователя.

І. ШЕВЧЕНКО.

Приймає нагороди керівник оркестру В. Ф. Ворончук.

Фото О. Левченка.

традною музикою з її електроінструментами, ми якось забули про великі можливості такого прекрасного і складного організму, як духовий оркестр. Проте, є справжні ентузіасти і любителі цього музичного мистецтва, які зберігають традиції кращих колективів, розвиваючи і збагачуючи їх.

Саме таким ентузіастом, людиною, закоханою в своє мистецтво, і є Федір Миколайович Ворончук-творець і організатор народного духового оркестру академії, учень і послідовник справжнього майстра духової музики І. В. Петрова. Випускнику військового факультету консерваторії імені Чайковського Ф. Ворончуку пощастило працювати під його керівництвом в окремії кавалерійській бригаді. В ті роки оркестр бригади міцно утримував перше місце в Союзі.

До нашої академії Федір Миколайович прийшов у 1968 році і почав створювати студентський духовий оркестр.

Що таке оркестр? Він, перш за все, повинен бути згуртованим, зіграним колективом, де сотні сердець б'ються в такт, де сотні грудей дихають єдиним диханням, колективом, який повинен жити одними думками, почуттями, єдиним настроєм.

Такі колективи створюються роками. Тільки тоді соння музикантів стає оркестром, алагодженням і чутилим музичним колективом.

бажаючи, оркестру дають його недоброзичливіці. Навіть деякі члени різних жорі, прослухавши виступ майбутніх трудівників села, знизуючи плечима, говорять: «І це студенти? Бути того не може. Це ж професіонали».

І цей колектив дійсно професіональним за своєю високою майстерністю, дисциплінованістю, за підбором репертуару, за тією ретельною і копіткою працею, яка передую блискучим виступам оркестру, за тією високою вимогливістю, якою відзначається його керівник.

Мені довелось побувати на репетиції оркестру.

...Гами, гами, половинки, восьми такта... Ф. М. Ворончук добивається, щоб всі інструменти звучали як один могутній інструмент. Дрібниці нема! Тут важливо все: і посадка оркестранта, щоб звук йшов вільно, і дихання, і погляд. «Як же можна грати одну мелодію, якщо ви не бачите обличчя одного».

А крім репетицій, йде величезна організаційська робота. І тут чи не найважливіша ділянка — щорічний набір музикантів, поповнення колективу. В цьому багато допомагають декани факультетів, особливо декан факультету механізації сільського господарства Д. Г. Войтюк. Тому і ядро оркестру — майбутні інженери-механіки: першокурсник О. Ковальчук, студент ІV курсу Я. Михайлович (староста оркестру, кор-

ДО 1500-РІЧЧЯ КИЄВА

„КОСИЙ КАПОНІР“

«За рішенням військового окружного суда за бунт, піднятий проти царя і Вітчизни, розстріляти рядових його величності 4) Селенгінського полку М. Л. Шевченка, В. Г. Губанова, В. М. Донцова, І. О. Сухарелідзе, М. Є. Калініна. Вогонь!» — так, або приблизно так звучав вирок трибуналу. Гриміли постріли, гинули, але не схилили голів революціонери.

Ні, це не Петропавлівська фортеця і не Варшавська цитадель. Справа відбувалася у Києві, у в'язниці «Косий Капонір». Йшов 1907 рік. Після придушення повстання саперів відбувались розстріли революційних солдатів. Перший — 12 червня. Потім 6 липня були розстріляні унтер-офіцери 21 саперного батальйону Т. Й. Охонка та О. Й. Дігуссар та рядовий 5 саперного батальйону Ю. Ф. Юденко. Наступного дня був розстріляний керівник повстання — П. О. Швецов. Одинадцять жертв царизму були поховані поблизу земляного валу «Косого Капоніра».

Це не єдина трагічна сторінка в історії фортеці-в'язниці. «Косий Капонір» був побудований у 1844 році, як частина Києво-Печерської фортеці. Після Кримської війни фортеця втратила своє військове значення і її почали переобладнувати під в'язницю. «Косий Капонір» був обнесений цоколом, всередині його були обладнані камери.

Першими в'язнями Києво-Печерської фортеці були учасники Польського повстання 1863 року. Частина з них було кинута в «Косий Капонір».

З «Косим Капоніром» пов'язані долі багатьох видатних революціонерів. За організацію підпільної друкарні тут був ув'язнений М. С. Урицький, тут в 1904 році майже місяць перебував Д. І. Ульянов. Після придушення повстання 3 саперної бригади сюди царськими катанами були кинуті його учасники — солдати і офіцери, зокрема керівник повстанців Б. П. Жаданівський, ім'ям якого зараз названа одна з вулиць нашого міста.

У 1908—1909 роках в «Косому Капонірі» чекав суда і вирок А. Г. Шліхтер, який був причетний до довічної каторги. Після революції естафету царату «гідно» прийняла Центральна Рада. Вважалося, що з «Косого Капоніра» втекти неможливо, і тому українські буржуазні націоналісти зберегли його як місце ув'язнення революціонерів, простих робітників і селян. Проте цей міф спростував член ВЦВК Г. І. Чудновський, який у 1917 році здійснив відважну і успішну втечу.

Після перемоги Радянської влади «Косий Капонір» як в'язниця припиняє своє існування. Зараз тут музей. В його експозиції відображено героїчну боротьбу революціонерів різних поколінь за радянську владу.

А. КУДИШ,
студент 6 групи І курсу факультету електрифікації сільського господарства.

ЗНАЙОМСТВО З КРАЇНОЮ РАД

НА ГОСТИННІЙ ЗЕМЛІ МОЛДАВІЇ

Під час зимових канікул група студентів-іноземців відвідала Молдавську Радянську Соціалістичну Республіку, край зелених Кодр та блакитного Дністра, нових міст, промислових підприємств, чепурних сіл, садів та виноградників.

Наш шлях пролягав до столиці республіки — Кишиньову. Як і всі столиці союзних республік Країни Рад, він найбільш повно відзеркалює життя народу, його економічні та культурні досягнення і в той же час особливості складного історичного шляху, що пройшов народ Молдавії.

Кишинів — місто старовинне. Часом його виникнення вважають 1466 рік, коли Кишинів, як поселення вперше зустрічається в грамоті молдавського господаря Стефана III. До речі, слово «Кишинів» тюркського походження і означає «джерело». Не випадково емблемою міста здавна було зображення жінки, що набирає воду із джерела.

Кишинів зустрів нас вокзальним гомоном, і перші кроки по бруку міста були початком нашої екскурсії.

Минаючи сучасні будівлі нового міста, потрапляємо на центральну площу імені Перемоги, в кінці якої знаходиться Пушкінський парк — самий великий у місті. Одне з найбільш цікавих місць тут — алея молдавських письменників, де встановлені бюсти класиків літератури. А в центрі парку невеличке скульптурне зображення великого поета.

Цікавим для нас був не тільки старий центр міста, з його унікальними архітектурними пам'ятниками, а і нова частина Кишиньова, де житлові райони носять такі поетичні назви, як «Ботані-

ка», «Долна троянд», «Мала млина» та інші.

Автобусом ми виїздили на околицю столиці республіки, де мали можливість познайомитися із знаменитими Кодрами — так називають Центральномолдавську височину. Слово «кодри» означає «старий ліс».

І все ж найбільше нас цікавило основне багатство Молдавії — виноград. Недаремно бурштинові, налиті сонцем виноградні грона зображені на державному гербі республіки. В різні куточки земної кулі держить путь лелека з виноградним гроном у дзьобі — емблема веселитного відомого молдавського вина. Невелика республіка займає перше місце в СРСР з виробництва вина. Тому ми з великим задоволенням здійснили екскурсію у приміський колгосп «Гратієшти», котрий славиться своїм вином. Його виноградники, музеї з виставочним залом привели нас у захоплення.

Дуже швидко промайнув час, що був відпущений студентам на відпочинок після важкої сесії, і нашій подорожі прийшов кінець. В тому, що вона була змістовною, цікавою і корисною для нас, ніякого сумніву нема, адже ми познайомились і з роботою промислових підприємств столиці республіки, і з її театрами, концертними залами. Теллі зустрічі з трудовими колективами тракторного заводу та швейної фабрики, вченими науково-дослідного інституту тваринництва для нас незабутні. «Чудова подорож!» говорять студенти з Куби, Афганістану, Ефіопії, Сирії та В'єтнаму.

В. МЕНДЖУЛ,
керівник екскурсійної групи.

Виступає агіткультбригада факультету механізації сільського господарства. Фото В. Запарі.

Для студентів, що займаються лижним спортом, найбільш важливим змаганням є першість УСГА. Цьогорічна першість академії з лиж відбувалась 14—15 лютого.

Програма змагань включала лижні гонки чоловіків на 10 кілометрів, жінок — на 5, змішану (комбіновану) естафету: 5 км (чоловіки) Х 3 км (жінки), Х 5 км (чоловіки) Х 3 (жінки).

Найбільш гостра боротьба за очки розгорнулася між факультетами механізації сільського господарства та економіки і організації сільського господарства. В перший день лідирував мехфак, який відірвався від конкурентів на 40 очок.

В особистому заліку серед чоловіків місця розподілились так: Б. Рудакевич (мехфак) — перше, В. Ейсман (лісфак) — друге, В. Лозиченко (мехфак) — третє. Серед жінок

Спорт

Зимові старты

найсильнішими були представниці економічного факультету: Н. Петрова, В. Каземир і студентка факультету механізації сільського господарства Н. Ситник.

Розрив між командами механіків і економістів наразі став мінімальний, і тому спортсмени готувались до вирішального двобою—естафетної гонки. Під час її проведення лідер не визначився до останнього етапу. Успіху допомогла то одна, то інша команда. Нарешті переможцями заключного етапу стали майбутні економісти. Це і дозволило їм вийти на перше місце в загальнокомандному заліку. Сума набраних очок дорівнювала 14470. 2 місце завоювали механіки (14322 очка), а

**ПРИРОДА
і
РОЗУМ**

**ЦІЛЮЩА
ОБЛІПІХА**

ЦЕЙ КОЛЮЧИЙ, гіллястий чагарник або ж деревце з сірою корою до 4—6 метрів заввишки має лінійно-ланцетні, зверху зелені, а зісподу буровато-сріблясті від опущення листки. Його образно називають «сибірським ананасом», а справжня українська назва — обліпиха крушиновидна з роду маслинних.

У квітні-травні на гілках обліпихи розпускаються малоприємні квіточки, а у вересні-жовтні розвиваються соковиті, кисло-солодкі, з приємним присмаком і слабким ароматом ананасів, оранжево-жовті плоди кістянки. З одного дорослого кушта можна зібрати до п'яти кілограмів плодів, а з одного гектара культурних заростей — до двох тонн.

На Україні в дикому стані обліпиха росте лише на півдні, в дельті Дунаю. Її також культивують по всій республіці, в парках, скверах, придорожних і полезахисних смугах, для закріплення схилів.

Обліпиха крушиновидна — цінна лікарська рослина. Лікувальні та профілактичні властивості мають її плоди, насіння, листя, молоді пагони й кора. Насамперед цілющими властивостями славляться плоди. Вони містять у собі глюкозу, фруктозу, яблучну, винну, лимонну та інші органічні кислоти, ароматичну олію, дубильні, пектинові та флавонові речовини тощо. Найголовніше те, що вони є справжнім своєрідним полівітамінним препаратом, виготовленим самою природою. Тому цей природний комплекс вітамінів особливо стійкий, біологічно активний і надзвичайно цінний та корисний для людського організму. Плоди обліпихи багаті коротиною (провітамін А), різними вітамінами, фоліевою кислотою. Так, за вмістом вітаміну С, який запобігає дистрофії м'язів, серцево-судинним захворюванням, обліпиха займає одне з найперших місць. Кількох десятиків'яночок цілком досить, щоб забезпечити організм добовою потребою цього вітаміну.

Крім того, в плодах обліпихи є такі мікро- та макроелементи, як залізо, марганець, бор, титан, кремій та інші, що мають значення при регулюванні функцій нервової системи та кровотворення.

Особливо цінною є обліпихова олія, вміст якої в плодах може досягати восьми-дев'яти процентів. Олія використовується при лікуванні виразки шлунка, гастритів. При цих захворюваннях

обліпихову олію п'ють перед їжею 2—3 рази на день, починаючи з чайної ложечки на прийом і поступово збільшуючи дозу до столової ложки. Ефективна вона також при лікуванні опіків, екзем, лишай, обморожень, променевих уражень шкіри, гіпертонії та інших захворювань.

Слід відзначити, що попит на цю цілющу олію дуже великий, і наша промисловість ще не задовольняє його повною мірою. Проте з лікувальною метою можна використовувати не тільки олію. В народній медицині для лікування захворювань шлунка використовують звичайний відвар плодів обліпихи. Відвар з плодів і гілок обліпихи використовують як чудовий народний косметичний засіб. Його застосовують при випаданні волосся та облісінні, витираючи регулярно в шкіру голови. Такий же відвар використовують і для лікування ревматизму.

Завдяки високому смаковим якостям плоди обліпихи використовують також у харчовій промисловості для виготовлення високовітамінного соку, мармеладів, джемів, начинки для цукерок тощо.

Порівняно недавно обліпиха відкрила людям ще одну сторону своїх корисних властивостей. В її корі було виявлено алколід гінофайні. І тепер дія екстракту кори досліджується і перевіряється в онкологічних науково-дослідних закладах. У народній медицині як протипраковий засіб використовують спиртовий екстракт кори обліпихи. Кору обліпихи слід збирати ранньою весною. Проте слід особливо наголосити, що в усіх випадках вживання обліпихи з лікувальною метою обов'язково слід звертатися за порадою до лікарів. Ні в якому разі не можна займатися самолікуванням!

Рекомендуємо всім, хто має можливість, розвестися цю цінну цілющу, полівітамінну плодово-лікарську рослину на присадибній ділянці. Як вирощувати обліпиху, слід проконсультуватися у спеціалістів.

Б. ЗАВЕРУХА,
завідуючий відділом вищих рослин Інституту ботаніки ім. М. Г. Холодного АН УРСР, кандидат біологічних наук.

УРСР серед юніорів завоювала студентка економічного факультету В. Каземир, а третє місце в естафетній гонці — Н. Ситник, представниця факультету механізації.

Нешодавно проходила першість України серед сільгоспвузів, де також успішно виступила збірна команда академії. В загальнокомандному заліку жіноча команда зайняла 1 місце, чоловіча команда — 2 місце. Чемпіонкою на двох дистанціях серед жінок стала П. Петрова, а серед юніорів — В. Каземир (обидві — студентки економічного факультету). Добре виступили Н. Ситник і Б. Рудакевич, студентки факультету механізації сільського господарства.

Зима ще не закінчилась, лижників попереду чекають інші старты.

В. КРАСНОВ,
головний суддя, кандидат педагогічних наук.